

Idrættens faciliteter og FIGs udvikling i Gladsaxe gennem 90 år.

De første år berettet af Svend Breum Petersen ved receptionen i anledning af Foreningernes Idrætsråd Gladsaxe / FIGs 90 års fødselsdag 8. april 2013, og siden beskrevet op til nutiden.

FIG fylder 90 år præcis i dag den 8. april 2013, og det er en høj alder for en interesseorganisation og ikke mindst inden for idrættens verden.

Jeg har siddet længst i bestyrelsen af den nuværende bestyrelse – ja, det er faktisk præcist i 25 år - og har et stort kendskab til organisationen, bl.a. fordi mine forgængere på hovedformandsposten i Gladsaxe Idræts Forening / GIF, Martin Jensen og Leif Hansen, også blandede sig i idrættens forhold i Gladsaxe Kommune. De sad begge i FIGs bestyrelse i mange år og begge var også formænd for FIG i 18 år.

Med mit kendskab til og idrætsarbejde i Gladsaxe IF og FIG, så kan jeg fortælle lidt om FIGs start i 1923 og forløbet gennem næsten et århundrede. Ikke i detaljer om alle 90 år, men sådan i hovedtræk. De seneste 33 år har jeg selvfølgelig mest kendskab til efter mine 8 år som suppleant og 25 år i bestyrelsen.

Idrættens faciliteter og betingelser gennem 90 år.

I starten af det 19.århundrede var Gladsaxe en kommune af små landsbysamfund med kun to skoler, Bagsværd fra 1906 og Søborg fra 1908..

Ingen organiseret idræt, men i 1916 tog nogle initiativrige og meget unge drenge spørgsmålet op om dannelsen af en idrætsforening. Med hjælp fra nogle voksne, der var medlem i københavnske foreninger, blev Søborg Idrætsforening stiftet 21. juni 1916 som den første organiserede idrætsforening i Gladsaxe Kommune med fodbold og året efter med boksning og atletik. SI spillede fodbold på en lille bane på Wergelands Alle ved Søborg Skole, der også havde to gymnastiksale.

I de følgende år var der kun meget få ”rigtige” idrætsforeninger i Gladsaxe. Ja, der var faktisk kun én – nemlig Søborg Idrætsforening fra 1916. I dag hedder foreningen Gladsaxe IF, da den i 1968 tog navneforandring til Gladsaxe IF, fordi det var Erhard Jakobsen ønske, at foreningerne markerede sig som Gladsaxe foreninger. Søborg Idrætsforening blev så til Gladsaxe Idræts Forening - og Søborg Boldklub blev til Gladsaxe Boldklub.

Næsten 7 år efter starten på Søborg IF – i starten af 1923 - skete der det, at fodboldspillerne i Søborg IF blev sure på atletikfolkene, fordi de fik en medalje eller anden præmie, når de vandt en konkurrence, mens fodboldspillerne ikke fik ”noget”.

Fodboldspillerne brød ud af Søborg IF og startede så Søborg Boldklub i 11. januar 1923 som den anden rene idrætsforening – og derfor blev der behov for en organisation til at varetage idrættens sag over for politikere og fordele de sparsomme idrætsfaciliteter, der var i kommunen.

Der var faktisk kun gymnastiksale på Søborg Skole og Bagsværd Skole – og en fodboldbane på Wergelands Alle v/Søborg Skole, men i 1923 fik den nye Gladsaxe Skole også en fodboldbane.

Kort efter starten på Søborg Boldklub blev de fem foreninger, der dyrkede idræt - Søborg Idrætsforening, Søborg Boldklub, DUI, KFUM-spejderne og Spejderforbundet – enige om, at der skulle dannes – citat – ”en repræsentation af idrætsforeninger i Gladsaxe, som i forhandlinger med det daværende sogneråd med større vægt kunne fremføre foreningernes ønske.”

De fem foreninger nedsatte et udvalg på fire personer, der planlagde vedtægter og organisation, og allerede i februar blev man enige om at indkalde til stiftende møde den 8. april 1923 på det daværende afholdshotel. FIG havde set dagens lys.

Denne organisation fik det meget sigende navn ”Fællesrepræsentationen af Idrætsforeninger i Gladsaxe Kommune”, men dog i daglig tale kendt som FIG.

Allerede den 16. april konstituerede bestyrelsen sig, og man besluttede sig for at indvie sportspladsen med et stævne.

Her et par kuriositeter fra dengang i 1920erne.

Til indvielsesstævnet for en ny sportsplads blev entreen sat til 25 øre – et stort beløb for den tid.

Den gang skulle FIG nemlig betale for vedligeholdelse af baner - og man fik i 1924 en regning fra sognerådet på kr. 48,80, der skulle betales inden den 1. juni. Man fik dog senere lov til at fradrage kr. 2,50 for køb af en rive. Jo, det var andre tider.

I de følgende år optog FIG flere foreninger i organisationen, bl.a. Bagsværd Idrætsforening.

De foreninger, der benyttede gymnastiksalene om vinteren, skulle betale kr. 2,- pr. medlem pr. måned – og minimum antal betalende blev sat til 27 deltagere.

Og i 1924 ansøgte FIG sognerådet, om banerne ikke kunne blive tilsået med græs.....! I dag taler man kun om at få kunstgræs overalt....

I 1926 får FIG gennem sognerådet et tilbud fra Gentofte Kommune om at få kr. 500,-, hvis man vil flytte væk fra gartner Kallerup's jorde. Søborg Boldklub protesterede, fordi foreningen havde indgået et lejemål direkte med hr. Kallerup. En fuld kompensation på kr. 350,- til SB for flytning afklarede sagen.

I 1926 vedtager de 6 foreninger under FIG en resolution til sognerådet, hvori man fremfører, at ungdommen måtte have krav på at få idrætsfaciliteterne stillet gratis til rådighed. Sognerådet tager denne resolution til efterretning.

I 1927 får FIG tilladelse til at benytte sportspladserne i Søborg og Gladsaxe (v/skolen). Og dette år blev der også givet tilladelse til håndbold og boksning i gymnastiksalene. Der betales kr. 55,92 for benyttelsen.

I 1930 fik fodboldspillere i Bagsværd mulighed for at spille på nogle arealer, der i dag huser NOVO Nordisk, og den første internationale roregatta blev afviklet på en 1700 meter lang bane på Bagsværd Sø. Banerne blev siden forlænget i 1935.

I 1931 var der 10 foreninger som medlemmer af FIG og dertil kom bl.a. Bagsværd Boldklub og Bagsværd Kvindelige Gymnastikforening – uanset medlemstal. !!

I 1932 blev det vedtaget, at FIG kun kunne optage nye foreninger, hvis man kunne anvise baner. Denne regel blev bibeholdt indtil Folkeoplysningsloven blev vedtaget i 1990erne.

Samme år – i 1932 - kom også et konkurrenceforslag om et nyt sportsanlæg på Marielyst gårdens jorde på Gladsaxevej. I 1935 anslog man udgifterne til kr. 80.000,-, men beløbet kunne ikke skaffes, som de økonomiske forhold var i kommunen.

I 1937 blev Nordiske mesterskaber i roning afviklet på Bagsværd Sø.

I 1937 begyndte håndbolden for alvor at røre på sig, og FIG fik kritik for ikke at gøre noget. FIG sagde dog, at arbejdet med en ny sportshal var i sigte. Det blev badmintonhallen, som håndbolden i rigtig mange år også ønskede at bruge, men det lykkedes ALDRIG at få tilladelse, og den er i alle årene kun blevet brugt til badminton.

Efter mange genvordigheder i 8 år blev Gladsaxe Idrætspark på Gladsaxevej indviet i 26. maj 1940, og samme år erhverver kommunen arealer i Bagsværd til Bagsværd Idrætspark, der 3 år efter anlægges som et arbejdsløshedsprojekt. Udgifterne til hele anlægget ca. kr. 236.000,-, Den første skoleidrætsdag afholdes i Gladsaxe Idrætspark i 1941, og fodboldklubben AIK fra 1932 skifter navn til Boldklubben Hero.

Og i Bagsværd sås græs på banerne, da Bagsværd IF stiftes med fodbold, gymnastik, brydning og vægtløftning. Først i 1945 er anlægget så nogenlunde færdigt til brug, og Bagsværd IF tager også håndbold og atletik på programmet.

I 1943 nedsætter sognerådet kommunens første idrætsudvalg.

Under verdenskrigen blev der arrangeret mange Sct. Hans fester på Gladsaxe Stadion for at skaffe penge til idrætten. Det var primært Søborg IF og Søborg Boldklub, der var arrangørerne, og der kom rigtig mange tilskuere. Der var underholdning i form af bl.a. gymnastik, atletik, cykelløb, tovtræknings-konkurrencer, skumsprøjt fra brandvæsenet, kendte kunstnere sang (bl.a. John Mogensen), og selvfølgelig blev der holdt Sct. Hans taler af kommunens skiftende sognerådformænd, borgmestre og idrætsudvalgsformænd.

Disse Sct. Hans fester på Gladsaxe Stadion sluttede dog i midt 70erne, da konkurrencen fra Lions Club arrangementerne ved Bagsværd Sø blev for stor en konkurrent. Lions fik som nu tilskud fra kommunen til at hyre nogle bedre kunstnere. Det fik foreningerne på Gladsaxe Stadion ikke.

Forskelsbehandling, sagde nogen – også dengang.

Ved krigens afslutning i 1945 kom mange flygtninge til Danmark fra Østpreussen og 540 flygtninge blev indlogeret på Gladsaxe Stadion – i badmintonhallen.

I 1947 fik Bagsværd Stadion atletikløbebaner, og på Gladsaxe Stadion startede speedwayløb – og de var de følgende år en kæmpesucces. Der har været op til 20.000 tilskuere – og det var før, der blev bygget tribuner. Jeg har selv været der som dreng og blev meget sort i hovedet af slagterne fra motorcyklerne, når de broadsidede gennem svingene.

I 1948 flytter Bagsværd Tennisklub til Bagsværd Idrætspark og får de næste to år klubhus og 4 røde baner.

I 1949 omtales Gladsaxe Kulturcenter for første gang. Der skulle være biograf, badeanstalt, børnehave og sportsanlæg. Omkostninger 8 mio. kr.

I 1950 afvikles det første VM i kano og kajak på Bagsværd Sø. Og året efter udbygges faciliteterne af København Kommune og Gladsaxe Kommune, og Regattapavillionen bygges efter branden af Bagsværd Søvavillion..

I 1953 afvikles første gang EM i roning på Bagsværd Sø.

På et møde med idrætsudvalget i 1955 tog FIG klager og ønsker op. Det var ønsker om et friluftsbad, idrætshallen (badminton hallen bl.a. til håndbold), nye fodboldbaner, idrætsanlæg i Bagsværd, samt problemerne med stockcarløbene, som havde afløst speedwayløbene på Gladsaxe Stadion, og som ødelagde fodboldbanen og løbebanerne. Men økonomien var stadig problemet. I årene med Erhard Jakobsen som borgmester skete der rigtig meget på idrætsfronten og mange nye anlæg kom til. Og med anlæggene blev mange nye foreninger stiftet. I 1956 starter byggeriet af klubhuset på Bagsværd Stadion, men ikke det der står her i dag.

I sommeren 1958 indvies friluftsbadet i Gladsaxe Idrætspark på Vandtårnsvej med helikopterredning af fingerede ulykker i svømmebassinet.

Det var vist meningen, at borgmester Erhard Jakobsen skulle være ankommet i helikopteren, men det blev ikke til noget, så vidt jeg husker. Om han ikke turde, eller det var for risikabelt, husker jeg heller ikke.

Friluftsbadet havde 25 m bassin, 1 – 3 og 5 meter vippe samt 10 meter udspringstårn. Stor succes med lange køer af gæster på Vandtårnsvej helt ned til Gladsaxevej og Søborg Hovedgade. I de gode, varme sommerweekender kunne friluftsbadet have op mod 50.000 gæster. Senere kom også et 50 meter udendørs konkurrence-bassin til, så de mange svømmere ikke skulle uden for kommunen for at dyrke deres idræt. Flere DM-stævner blev også afviklet i de udendørs bassiner.

I 1960 fik vi skøjtebanen, der i starten ikke var overdækket, men en helt åben bane. Overdækningen kom først i 1962.

Allerede i 1959 siges det, at idrætshallen påbegyndes til efteråret, men det skete ikke., og i 1960 blev FIG orienteret om ABs udflytning til Bagsværd og om udvidelse af Gladsaxe og Bagsværd Idrætspark, men at man ventede på byggetilladelse til Gladsaxe Idrætspark og forhandlinger i Bagsværd med ejeren af Dana Cementfabrik. I Bagsværd startede udvidelserne i 1960-61, og imens blev fodboldkampene spillet på skolebanerne.

I 1961 erhvervede kommunen nogle arealer ved Skovbrynet – og det blev få år efter til ABs anlæg – og en sammenslutning af BIFs fodbold og AB var en realitet i 1962. Fodboldkampene blev spillet på Bagsværd Stadion, indtil ABs anlæg var færdigt i midt 60erne.

1962 indvies grusbanerne på Gladsaxe Stadion. Og i 1963 får vi udendørs asfaltbaner til håndbold, bl.a. på Bagsværd Stadion og der på Gladsaxe Stadion, hvor man p.t. anlægger en fjernvarmevekslerstation på hjørnet af Gladsaxevej og Isbanevej.

Her spillede vi håndbold turneringskampe udendørs helt frem til 1983, men så var der efterhånden bygget så mange haller i københavnsområdet, at håndbold blev definitivt en indendørs sport.

Det var også det år, hvor FIG starter drøftelser af forholdet mellem FIG og firmaklubberne, som hidtil ikke havde været FIGs ”bedste venner”, forstået på den måde, at de jo tog banetid fra vores idrætsforeninger.

De hidtidige fordelingsmøder blev afskaffet, og efterfølgende var det FIGs bestyrelse/sekretær, der foretager fordelingen efter ansøgning fra foreningerne.

Året efter, i 1964, fremsatte FIG et forslag om tribuneoverdækning på Gladsaxe Stadion, og arbejdet udført på frivillighedens basis. Siden er stadion blevet udbygget ad flere omgange. I 1972 var den ene tribune opført, og Gladsaxe Stadion blev i årene efter ændret til et rent fodboldstadion. Da ABs professionelle fodboldselskab truede med at flytte divisionskampene til Farum, blev stadion i starten af 2000erne yderligere udbygget med en overdækket tribune – og tilføjet endetribuner i form af jordvolde med ståpladser.

Dengang i 1960'erne var der også foreninger, der gik uden om FIG og direkte til kommunen, og derfor gik FIG i 1965 i rette med kommunalbestyrelsen, fordi den havde skrevet, at man ikke ønskede at underrette FIG, når man havde fået direkte henvendelser.

FIG svarede kommunalbestyrelsen, at hvis den ikke ønskede at overholde FIGs vedtægter, som tidligere var konfirmeret af kommunen, så stillede FIGs bestyrelse sine mandater til rådighed.

FIG fik så svar på sin protekstskrivelse, at man ikke ville behandle henvendelser sendt direkte til kommunen uden først at have indhentet oplysninger fra FIG.

Se det var tider med stor respekt for FIG.

Dermed være ikke sagt, at der ikke er det i dag, men nok på en anden måde.

I 1965 blev der holdt et stort idrætsarrangement over en hel uge i anledning af Gladsaxe Idrætspark's 25 års jubilæum, og idrætshallen på AB stod færdig til indendørs håndbold og tennis, men altså stadig ikke en rigtig sportshal i Søborg området.

I 1968 blev Kennedyskolen bygget, og nu fik vi en noget forbedret hal for boldspil, bl.a. basketball, men stadig ikke med de rigtige dimensioner for en håndboldbane.

En stor plan over udbygning af Gladsaxe Idrætspark på Gladsaxevej blev i 1968 henlagt p.g.a. økonomien, men allerede året efter blev planerne ændret, og Gladsaxe Sportshal blev knyttet til Gladsaxe Friluftsbad på Vandtårnsvej.

Da der var mangel på fodboldbaner, så ønskede FIG, at campingpladsen ved Gladsaxevej blev inddraget til fodboldbaner, og det blev få år efter realiseret.

Byggeriet af sportshallen kom i gang i 1970, men desværre standsede entreprenøren året efter sine betalinger, og byggeriet gik i stå. Det kom dog forholdsvis hurtigt i gang igen med et andet entreprenør, og sportshallen stod færdig i efteråret 1972. Det var den første hal i Gladsaxe, hvor vi havde en håndboldbane med de rigtige mål 20x40 meter.

Hidtil havde vi håndboldspillere i GIF spillet mange steder. Jeg startede i Marielyst Skoles gymnastiksal i 50'erne, så fik vi tid i Voldparken Skole ved Tingbjerg om lørdagen efter mellem kl. 19-21, næste træningssted var Egegård Skole, hvor der kun var en lille meter mellem tre-meter-linjerne, Så fik vi tid i hallen på Blågård Seminarium, inden Kennedyhallen i 1968, - den hal, der ligger på Grønnemose Skole i dag – og endelig altså Gladsaxe Sportshal i 1972.

Med indvielse af sportshallen besluttede Gladsaxe IFs håndboldafdeling og Mørkhøj Håndboldklub sig for ikke at kæmpe om haltiderne, men i stedet slutte sig sammen i en håndboldforening under Gladsaxe IF.

I 1971 startede byggeriet af tilskuertribunen på Gladsaxe Stadion – og atletikbanerne blev alvorligt beskåret, så i 1972 blev året, hvor GIFs atletikafdeling flyttede fra Gladsaxe Idrætspark til Bagsværd Stadion for at slutte sig sammen med Bagsværd IFs atletikafdeling til Bagsværd Atletik Club. Ideen med denne handling var, at kommunen lovede atletikfolkene et nyt og moderne atletikstadion med kunststofbaner til gengæld for flytning fra Gladsaxe Stadion, som skulle være et stadion kun for fodbold.

At der så gik 23 år, før atletikken fik sine kunststofbaner i Bagsværd, fortæller blot, at det ikke altid går helt så hurtigt, som kommunen lover, med etablering af nye anlæg.

Det har været tilfældet både før og efter – og der er flere gode(eller skal vi sige dårlige) eksempler på det gennem årene.

I 1972 oprettede FIG sit sekretariat i Gladsaxe Sportshal, så man bedre kunne have kontakt til foreningerne og hjælpe dem, og Jørgen Lunde, der havde sit tilhørsforhold i Søborg KFUM, blev FIGs første sekretær – først frivillig siden på halv tid..

I 1972 og 73 stiftes flere foreninger i kommunen, bl.a. Bytoften, Sø. KFUM (i dag Boldklubben Søborg), Skytteforeningen, Bagsværd Vægtløftning (tidl. vægtløftning i BIF), OK 73 – og der startes med byggeriet af Bagsværd Roklub's klubfaciliteter.

I 1973 havde FIG 50 års jubilæum og udgav et jubilæumsskrift, hvorfra jeg har fundet de oplysninger, jeg lige har beskrevet ovenfor.

Jeg har selv været medredaktør af FIGs 75 års jubilæumsskrift i 1998, hvorfra skal nævnes nogle skelsættende begivenheder.

I 1977 indvies Gladsaxe Svømmehal på Vandtårnsvej, og sammen med svømmesalene på Egegård Skole og Blågård Seminarium i Mørkhøj satte den alvorlig gang i GIFs svømmeafdeling, så den i dag er Gladsaxe Kommune's største idrætsforening med tæt på 2000 medlemmer.

Ny omklædningsbygning indvies i 1978 på Gladsaxe Stadion. Det er her Gladsaxe-Hero Boldklub holder til sammen med Boldklubben Femina, Gladsaxe Petanque og Gladsaxe Bokseklub.

I 1979 får vi udbygningen med endnu en badmintonhal og med bowlinghallen nedenunder.

I 1980 sker der to store sammenlægninger af foreninger. Efter mange forgæves forsøg blev Gladsaxe Boldklub og Boldklubben Hero til Gladsaxe-Hero Boldklub, og Gladsaxe IFs håndboldafdeling slutter sig sammen med HG (Handelsstandens Gymnastikforening) til Gladsaxe-HG, der i årene efter havde meget stor succes på håndboldbanerne med mange landsholdspillere, flere DM-medaljer og en enkelt triumf i pokalturneringen efter flere finalepladser.

På Bagsværd Stadion bygges dette nye klub- og omklædningsbygning, som vi står i i dag – og som senere er udbygget.

I 1982 var FIG medvirkende til etableringen af Idrætsklinikken NORD, som de fire kommuner Lyngby-Tårnbæk, Søllerød, Gentofte og Gladsaxe stadig giver tilskud til driften af – og nu altså på 31. år.

I 1985 blev der indrettet indkvarteringslokaler i den gamle tribune på Gladsaxe Stadion. De blev senere flyttet til kælderen under sportshallen, inden Gladsaxe Sports Hostel opstod.

I 1987 var der igen VM i roning på Bagsværd Sø efter endnu en udbygning af roanlægget.

Team Danmark etablerer i 1980'erne elitecenter for kunstløb i skøjtehallen, og senere fik vi også elitecenter for svømning, bowling og vægtløftning i hhv. Gladsaxe Svømmehal, i bowlinghallen og i vægttræningssalen på Bagsværd Stadion. Alle tre centre blev nedlagt, da TD ændrede strategi og også fandt større og bedre faciliteter i andre kommuner. Nu har vi kun centrene for roning og kano/kajak ved Bagsværd Sø. De blev oprettet i 1989.

I 1987 startede også Radio Gladsaxe og FIG fik sit eget sportsprogram, der holdt i mange år, men sluttede vel for omkring 7-8 år siden, da kommunen stoppede med sit tilskud til lokalradioen.

Friluftsbadet led af dårlig eller slet ingen vedligeholdelse, og først blev 50 m bassinet nedlagt, og i 1989 blev tårn og bassin brudt ned og erstattet af et legebassin – et stort tab for ungdommen i kommunen.

Skøjtehallen renoveres for første gang i 1989, som den er blevet det flere gange siden.

I 1991 får CC Gladsaxe, der var kommet til Gladsaxe i 1966 og havde haft klubhus på Wergelands Alle, det gamle gartnerhus på Bagsværd Stadion og renoverer det til klubhus.

Gladsaxe Kommune indgår aftale med Atlas Motionsklub om drift af Gladsaxe Motionscenter.

En midlertidig forsøgsperiode med brugerbestyrelser kommer i gang i 1991 og bliver i 1994 gjort permanent. Det var den ordning, der i år blev erstattet af en fælles brugerbestyrelsen for alle idrætsanlæg i kommunen, og hvor FIG har fået en permanent plads før første gang efter kun at have haft observatørpost.

1992 igangsætter Nybro-Furå Kano- og Kajakklub 1. etape af byggeriet af nye faciliteter. AB-hallen renoveres med nyt gulv første gang i 1993, og vægtløftningssalen på Bagsværd Stadion renoveres og udbygges i 1994.

Kunststofbanerne på Bagsværd Stadion indvies i 1995 – altså 23 år efter, at kommunen lovede det. Og de tidligere asfaltbaner for håndbold på Gladsaxe Stadion får bander og bliver til glæde for rulleskøjtehokey.

I 1996 renoveres tribunen på Gladsaxe Stadion, og endelig bliver den længe ventede og ønskede annexhal til sportshallen (sportshal 2) indviet i 1997.

Indvielse af denne sportshal var FIG formand, Leif Hansen's sidste opgave. Kun en uge efter døde Leif ganske uventet kort før sin 60 års fødselsdag.

Leif havde i sin formandstid kæmpet hård med politikerne og forvaltningen for at få kunststofbanerne på Bagsværd Stadion og annexhallen ved Gladsaxe Sportshal – og han oplevede lige akkurat at se sine to mærkesager blive realiseret.

FIG og bestyrelserne har altid haft godt samarbejde med kommunens forvaltning, byrådet og de politiske partier, og FIG har altid haft mange store ønsker liggende på kommunens bord på rådhuset.

Mange af ideerne kommer selvfølgelig fra FIGs medlemsforeninger, og ledere og trænere har – ganske naturligt – ofte synes, at det gik alt for langsomt med at få alle ønsker opfyldt i samme takt, som listen blev suppleret. Men FIG har altid skubbet på – og så lykkedes det som regel efter nogle år at få nogle af ønskerne opfyldt.

Dog gik der 17 år fra lederne ønskede Gladsaxe Stadion til indvielsen, der gik mere end 20 år at få en sportshal, 23 år at få kunststofbaner på atletikbanerne, og langt mere end 10 år tog det at få en gymnastikhal med de indbyggede tæpper og springbaner samt springgrave.

Men overraskende er det senest gået hurtigere med etableringen af kunstgræsbaner til fodboldspillerne. Fodbold har et godt tag på politikere – og er godt valgflæsk.

Den lange række af byggerier, udvidelser og anlæg, jeg har nævnt vidner om stor forståelse fra kommunal side for borgernes ønske om et aktivt fritidsliv.

De senere år er nogle idrætsgrene vokset meget, og det har inspireret til bygning af nye anlæg – eller var det omvendt. Hvad kom først ægget eller hønen.

En kendsgerning er det, at Bagsværd Svømmehal og det seneste store idrætsanlæg, Gyngemosehallen, der blev indviet i 2012, og hvor der er perfekte forhold for gymnastikken og mange andre motionsaktiviteter, har givet et alvorligt stort skub i medlemstallet i hhv. svømmeklubben og GIF Gymnastik.

GIF Gymnastik måtte endog i 2010 selv bekoste en springgrav i sportshal 2, da foreningen ikke kunne afvente færdiggørelsen af Gyngemosehallen og også indså, at det var nødvendigt at få yderligere kapacitet for at kunne imødekomme ønskerne fra de mange unge, springglade gymnaster.

Ud over de store idrætsanlæg er der mange foreninger, der holder til på kommuneskolerne – og de lider desværre mange steder af manglende vedligeholdelse, og FIG og idrætslederne i foreningerne frygter også, at sammenlægning og nedlæggelse af flere skoler vil betyde reducerede faciliteter.

Færre skolebørn giver ikke færre borgere, der ønsker at dyrke idræt – og det må kommunens politikere indse – og FIG skal skubbe på, at foreningerne ikke syltes. Nedlæggelsen af faciliteterne på Bagsværd Skole, gl. Gladsaxe Skole, Marielyst Skole – og reduceringerne på brugen på Grønnemose Skole, der nu er idrætsprofil skole og ikke længere kan huse alle sine fritidsbrugere. Jo, der er fortsat nye udfordringer for alle.

FIGs udvikling gennem 90 år

FIG startede med 4 foreninger i 1923, i 1925 var der 6 foreninger tilsluttet organisationen, 10 foreninger rundede FIG i 1931 og yderligere 4 to år efter i 1933.

I 1934 var FIGs bestyrelse ved at få ”noget galt i halsen”, da KU (Konservativ ungdom) ansøgte om medlemskab, men efter alvorlig snak mellem FIG og sognerådet, så blev det afvist. Ingen politik ind i idrætten, var budskabet.

I 1943 ville firmaklubberne med i FIG, men det lykkedes først for dem at få lydhør i 1960 og komme med i banefordelingen.

I 1955 var der 20 idrætsforeninger, og det antal voksede til 32 i 1964.

Ved 50 års jubilæet i 1973 repræsenterede FIG 40 idrætsforeninger, 4 idrætsudøvende idrætsforeninger (bl.a. folkedanskerne) og ikke færre end 34 firmaklubber.

I 1992 var FIGs medlemstal på i alt 94 foreninger.

Ved 75 års jubilæet i 1998 havde FIG et medlemstal på 68 idrætsforeninger og 23 firmaklubber.

– og nu er vi 74 idrætsforeninger og 13 firmaklubber, så totalantallet er nogenlunde stabilt med lidt frafald, og nye kommer til.

Også medlemstallet i foreningerne har været konstant de senere år med omkring 15.000, men dog kun en dækning på ca. 23 % af borgerne, og det er færre end hver fjerde Gladsaxe-borger.

Her er en opgave for foreningerne og FIG med at styrke dette antal i de kommende år.

Vi må håbe, at det politiske system fortsat vil holde sig ansvaret bevidst for foreningslivet, der er grundstenen for idrætten, og ikke fokusere for meget på de såkaldt selvorganiserede. De kan fortsat cykle, løbe og gå på gade og i naturen.

Men FIG skal selvfølgelig – som FIGs bestyrelse altid har gjort – være åben over for nye tendenser i samfundet – også inden for foreningslivet, men ingen må glemme, at FIG er interesseorganisation for foreningsidrætten, og FIG er til for at tale dens interesser.

FIG har gennem tiderne også fået stor lydhørhed fra politisk hold, at frivillige foreninger ikke kan drives uden reelt tilskud.

Ganske vist skulle foreningen i 20erne og 30erne betale kommunen for at få adgang til fodboldbaner og gymnastiksale, men faciliteterne er da heldigvis blevet stillet til rådighed uden betaling i den daglige drift.

Det har heller aldrig været muligt for andre foreninger end roning og kano-/kajak samt AB og et par andre foreninger at etablere sig i såkaldte egne lokaler, da der simpelthen ikke har været arealer til byggerier eller økonomi uden kommunens hjælp.

Da de mange faciliteter blev bygget i 60erne og 70erne, var Gladsaxe foreningerne blandt de dygtigste i landet med rigtig mange mesterskaber og medaljer til bl.a. holdsportsgrenene, men det er desværre gået støt ned ad bakke de seneste 15 år. Der er ikke økonomi i hovedstadsområdet for en forening eller et selskab til at køre en holdidræt på højt niveau. De individuelle idrætsgrene går det bedre med. Det ser vi jo tydeligt på den årlige idrætsmodtagelse på rådhuset, hvor antallet i år var rekordhøjt, men desværre uden mange holdidrætter.

Tilskuddene til foreningerne har også været FIG mærkesager de seneste mange år.

Deltagertilskuddene har så godt som holdt niveauet siden indførelsen, træner tilskuddene er blevet

betydeligt forøget inden for de seneste 15 år, og transporttilskud til eliten er også på et rimeligt niveau.

FIGs ledelse gennem 90 år

FIGs formænd har generelt været nogle seje fyre. Kun 9 formænd har siddet i stolen – og altså i gennemsnit i 10 år – rigtig flot, og det beviser, at der har været noget at se til og respekt, så arbejdet med opgaverne ikke har været forgæves.

Den første FIG-formand kom fra DUI, og han hed H. Hansen. Han holdt kun fast i posten i 2 år og blev afløst af E.W. Kronkvist fra 1925-1934. Ny i sædet var H.W. Larsen de næste 10 år.

Martin Jensen, der også havde været med fra starten af Søborg IF, blev FIGs 4. formand fra 1944 til 1962 – og sad således på posten i den hidtil længste periode i 18 år.

Så kom Frank B. Schächter i formandsædet de næste 5 år, inden Jens Kurt Pedersen fra Gladsaxe Boldklub (nu Gladsaxe-Hero) tog over fra 1967-1979.

Leif Hansen fra Gladsaxe IF var formand i 18 år fra 1979 til sin død i 1997, hvorefter Bent Thøger Andersen måtte træde til. Han holdt kun i fire år, inden han pludselig strakte gevær kort efter sit genvalg på generalforsamlingen i 2001.

Det efterlod FIG i en gevaldig knibe. Jeg havde den længste anciennitet i bestyrelsen, men synes, at den noget yngre Ole Lindskov hellere skulle overtage formandsædet, da jeg allerede havde siddet i bestyrelsen i 13 år. Det er så nu 12 år siden, at Ole påtog sig formandshvervet – og jeg næstformandshvervet – og vi har så haft et fortrinligt samarbejde med de øvrige bestyrelsesmedlemmer og hhv. Arne Fogt og Ulrich Engmark som generalsekretærer. Før disse to glimrende fyre, var det Solveig Koustrup, der havde jobbet på sekretariatet i 13 år. Før Solveig sad Pia Bagger for en kort periode på sekretariatet, inden hun blev ansat som idrætskonsulent i Gladsaxe Kommune.

TAK til jer alle for deres indsats.

FIG har fra starten været idrættens talerør og samarbejdspartner over for politikere og kommunens forvaltning – og selv om vi ikke altid har fået vores vilje med hensyn til nye idrætsfaciliteter og bedre tilskudspuljer, så har man på rådhuset været lydhør over for vores argumenter for at forbedre forholdene for de borgere, der gerne ville dyrke deres idræt i en af vore medlemsforeninger.

Hurtigt i 1920erne fik FIG overdraget opgaven med at fordele de sparsomme faciliteter og tage de urolige og utilfredse foreningslederes skæld-ud, når de ikke fik, hvad de havde søgt om. Tidligere var det nemlig sådan, at foreningerne skulle være medlem af FIG for at få tider på udendørsbane og i haller og sale, men da der kom en Folkeoplysningslov, blev der sat en stopper for denne praksis. Nu er det næsten frivilligt for foreningerne at være medlem af FIG, men heldigvis er der så godt som 100 % tilslutning til FIG fra kommunens idrætsforeninger.

Fordeling af baner har gennem årene været FIGs hovedopgave – og der har gennem alle 90 år været megen snak om, hvordan og hvorfor og til hvem. Der har aldrig været kapacitet nok, og derfor har det hele tiden været et spørgsmål om rigtig og retfærdig fordeling – uanset om antallet af foreninger i 1920erne var under 10 eller nu, hvor FIGs medlemstal er på lige knapt 100 foreninger.

Indtil 1963 holdt FIG fordelingsmøder med foreningerne, men så blev det ændret til, at foreningerne skulle ansøge om træningstider, og fordelingen blev foretaget af bestyrelsen, der først i midt 80erne fik en professionelt ansat sekretær.

FIG tog i 2006 navneforandring fra det noget vanskelige navn, som organisationen fik ved stiftelsen i 1923, til Foreningernes Idrætsråd Gladsaxe for bl.a. at signalere over for omverdenen, at FIG primært er en rådgivende organisation for idrætsforeningerne, for politikerne og for kommunens forvaltninger i Gladsaxe.

Nu har jeg forsøgt at give en gennemgang og lidt historie om FIG gennem 90 år – og især omkring de faciliteter, som FIG har været medvirkende til etableringen af.

Svend Breum Petersen
Afgående næstformand den 8. april 2013